

על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה
- אלו שבעה עמודים שעומדת
הארץ עליהם ומלאים אותה,
והיא מתמלאת מהם. איך
מתמלאת מהם? בשעה
שמתרבים הצדיקים בעולם, אז
הארץ הזו עושה פרות
ומתמלאת מהפל.

ובשעה שמתרבים הרשעים
בעולם, אז פתוב (שם יד) אזלו מים
מני ים ונהר יחרב ויבש. אזלו
מים מני ים - זו הארץ הקדושה
שאמרנו שנסקית מהשקאה
עליונה. ונהר יחרב ויבש - אותו
העמוד האחד שעומד עליה
להיות מואר ממנו. ונהר יחרב
ויבש - כמו שנגמר (ישעיה נז)
הצדיק אבד.

ואמר רבי יהודה, באותו זמן
שנגאבדים אותם רשעים
מהעולם, הקדוש ברוך הוא [עצוב]
[מסתכל] משתדל על העולם ולא
רואה מי שמגן [שעומד] עליו. ואם
תאמר הרי נח, שהיה לו להגן על
[דורו] עצמו ולהוציא ממנו
תולדות לעולם - זהו שכתוב כי
אתך ראיתי צדיק לפני בדור
הזה. ורקא בדור הזה.

רבי יוסי אמר, בדור הזה זה
שבח שלו, שהיה באותו דור
רשע, ונמצא כל כך איש צדיק
תמים [נדאי ולא בדורו, אלא] [ס"א וזה שלו]
ואפלו בדורו של משה, אבל לא
היה יכול להגן על העולם,
משום שלא נמצאו עשרה
בעולם, כמו שנגמר (בראשית יח)
אולי ימצאון שם עשרה, ולא
נמצאו שם. גם כאן לא נמצאו
עשרה, אלא הוא ושלשת בניו
ונקבותיהם, ולא היו עשרה.

על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה אלין
שבעה עמודים דקיימא (ארעא) עלייהו
ומליין לה. היא אתמלייא מנייהו, היך
אתמלייא מנייהו. בשעתא דאסגיאו זפאין
בעלמא כדין ארעא דא עבדת פירין
ואתמלייא מכלא.

ובשעתא דאסגיאו חייבין בעלמא כדין
פתיב, (איוב יד) אזלו מים מני ים
ונהר יחרב ויבש. אזלו מים מני ים, דא
ארעא קדישא דאמרן דאשתקיא משקיו
עלאה. ונהר יחרב ויבש, ההוא עמודא חד
דקאים עלה לאתנהרא מניה. ונהר יחרב
ויבש כמה דאת אמר (ישעיה נז) הצדיק אבד.

ואמר רבי יהודה בההוא זמנא דאתאבדו
אנון חייבין מעלמא קדשא בריך הוא
(עצוב) (נ"א אסתכל) אשתדל על עלמא ולא חמא
מאן (דקאים) דאגין עליה. ואי תימא הא נח,
דהוה ליה לאגנא על (דריה) גרמיה ולאפקא
מניה תולדין לעלמא. הדא הוא דכתיב פי
אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. בדור הזה
דייקא.

רבי יוסי (דף טו ע"ב) אמר בדור הזה דא שבחא
דיליה דהוה בההוא דרא חייבא
ואשתכח פולי האי איש צדיק תמים (נדאי ולא
בדרא דיליה אלא) (ס"א ודא די ליה) ואפילו בדרא דמשה,
אבל לא הוה יכיל לאגנא על עלמא. בגין
דלא אשתפחו עשרה בעלמא כמה דאת
אמר, (בראשית יח) אולי ימצאון שם עשרה ולא
אשתפחו תמן, אוף הכא לא אשתפחו
עשרה. אלא הוא ותלת בנוי ונקבותיהו ולא
הוו עשרה.